

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 13

2014. GADA 10. JŪLIJĀ

Saturs

Likumi

226.* 774L/11**	Grozījums Nacionālo bruņoto spēku likumā	3
227. 775L/11	Grozījumi likumā “Latvijas Nacionālo bruņoto spēku piedalīšanās starptautiskajās operācijās”	4
228. 776L/11	Grozījumi Nacionālās drošības likumā	6
229. 777L/11	Grozījumi Valsts informācijas sistēmu likumā.	7
230. 778L/11	Grozījumi Zvejniecības likumā	10

---

* *Publikācijas numurs.*

** *11. Saeimas pieņemtā likuma numurs.*

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

226. 774L/11 Grozījums Nacionālo bruņoto spēku likumā

Izdarīt Nacionālo bruņoto spēku likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 24. nr.; 2001, 21. nr.; 2002, 3. nr.; 2004, 2., 8. nr.; 2005, 7., 10. nr.; 2006, 24. nr.; 2008, 3. nr.; 2009, 2. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 51., 205. nr.) šādu grozījumu:

Izteikt 13. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Lai nodrošinātu ar dalību Ziemeļatlantijas līguma organizācijā saistīto uzdevumu izpildi, Nacionālo bruņoto spēku komandieris, saskaņojot ar aizsardzības ministru un ņemot vērā normatīvajos aktos noteikto Nacionālo bruņoto spēku vadības sistēmu un citu institūciju un amatpersonu kompetenci, var deleģēt Ziemeļatlantijas līguma organizācijas militārajai vadībai atsevišķu Nacionālo bruņoto spēku vienību vai atsevišķu karavīru vadišanu.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 5. jūnijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 12. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.06.2014., Nr. 114.

227. 775L/11 Grozījumi likumā “Latvijas Nacionālo bruņoto spēku piedalīšanās starptautiskajās operācijās”

Izdarīt likumā “Latvijas Nacionālo bruņoto spēku piedalīšanās starptautiskajās operācijās” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 6. nr.; 2001, 8. nr.; 2002, 5. nr.; 2008, 3. nr.; 2009, 3. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 88., 155. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 1. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Latvijas Nacionālo bruņoto spēku vienības vai karavīri (turpmāk — kontingents), ievērojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas dokumentus, piedalās starptautiskajās operācijās pēc to starptautisko organizāciju rezolūcijas, rekomendācijas vai lūguma, kuru dalībvalsts ir Latvijas Republika vai ar kurām sadarbojas Latvijas Republika, kā arī pēc Ziemeļatlantijas līguma organizācijas vai Eiropas Savienības dalībvalsts, vai tās valsts lūguma, kuras teritorijā norisinās starptautiskā operācija.”

2. Aizstāt 2. panta nosaukumā un tekstā, 3.¹ panta otrajā daļā vārdu “vienības” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “kontingents” (attiecīgā locījumā).

3. 5. pantā:

aizstāt panta nosaukumā, pirmajā daļā un otrās daļas pirmajā teikumā vārdu “vienības” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “kontingents” (attiecīgā locījumā);

aizstāt otrās daļas otrajā teikumā vārdus “par atsevišķu īpaši sagatavotu Nacionālo bruņoto spēku vienību” ar vārdiem “par atsevišķa īpaši sagatavota Nacionālo bruņoto spēku kontingenta”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “vienību izmantošanas noteikumi, kā arī gadījumos, kad nepieciešams nodrošināt Latvijas valsts intereses, šīs vienības” ar vārdiem “kontingenta izmantošanas noteikumi, kā arī gadījumos, kad nepieciešams nodrošināt Latvijas valsts intereses, šo kontingentu”.

4. 5.¹ pantā:

aizstāt panta nosaukumā vārdus “to Latvijas Nacionālo bruņoto spēku karavīru piedalīšanos starptautiskajās operācijās, kuri nosūtīti” ar vārdiem “tā Latvijas Nacionālo bruņoto spēku kontingenta piedalīšanos starptautiskajās operācijās, kurš nosūtīts”;

aizstāt panta tekstā vārdus “karavīrus, kuri ir nosūtīti” ar vārdiem “kontingentu, kurš ir nosūtīts”;

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Par to Latvijas Nacionālo bruņoto spēku karavīru, kuri ir nosūtīti dienestam Ziemeļatlantijas līguma organizācijas štābos, Eiropas Savienības militārajos štābos un šo organizāciju dalībvalstu daudznacionālajos štābos, piedalīšanos starptautiskajā operācijā uzskata dienesta pienākumu pildīšanu, atrodoties starptautiskās operācijas rajonā.”;

uzskatīt līdzšinējo tekstu par panta pirmo daļu.

5. 6. pantā:

aizstāt panta nosaukumā vārdus “vienību veidošana līdzdalībai starptautiskajās operācijās un ātrās reaģēšanas spēkos, šo vienību” ar vārdiem “kontingenta veidošana līdzdalībai starptautiskajās operācijās un ātrās reaģēšanas spēkos, šā kontingenta”;

aizstāt panta tekstā vārdus “veidojamas, finansējamas un sagatavojamas Latvijas Nacionālo bruņoto spēku vienības” ar vārdiem “veidojams, finansējams un sagatavojams Latvijas Nacionālo bruņoto spēku kontingents”.

6. 10. pantā:

aizstāt panta nosaukumā vārdus “to vienību” ar vārdiem “tā kontingenta”;

aizstāt panta tekstā vārdus “to Latvijas Nacionālo bruņoto spēku vienību” ar vārdiem “tā Latvijas Nacionālo bruņoto spēku kontingenta”.

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5. Ministru kabinets līdz 2014. gada 1. septembrim izdod šā likuma 6. pantā minētos noteikumus par kārtību, kādā veidojams, finansējams un sagatavojams Latvijas Nacionālo bruņoto spēku kontingents, kas piedalās starptautiskajās operācijās un ātrās reaģēšanas spēkos. Līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai piemērojami Ministru kabineta 2009. gada 17. februāra noteikumi Nr. 166 “Kārtība, kādā veidojamas, finansējamas un sagatavojamas Latvijas Nacionālo bruņoto spēku vienības, kas piedalās starptautiskajās operācijās un ātrās reaģēšanas spēkos” un Ministru kabineta 2013. gada 10. decembra noteikumi Nr. 1440 “Noteikumi par karavīra mēnešalgas un speciālo piemaksu noteikšanas kārtību un to apmēru”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 5. jūnijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 12. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.06.2014., Nr. 114.

228. 776L/11 Grozījumi Nacionālās drošības likumā

Izdarīt Nacionālās drošības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 3. nr.; 2002, 1., 12. nr.; 2003, 12., 23. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 10., 11. nr.; 2006, 1., 14., 24. nr.; 2007, 9., 10., 16. nr.; 2008, 11. nr.; 2009, 2., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 76. nr.; 2013, 61. nr.; 2014, 105. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 8. panta pirmo daļu ar 7. un 8. punktu šādā redakcijā:

- “7) ja noticis militārs uzbrukums, nekavējoties pieprasa Ziemeļatlantijas līguma organizācijas kolektīvās aizsardzības atbalstu un pilnvaro Ziemeļatlantijas līguma organizāciju veikt pasākumus, kurus tā uzskata par nepieciešamiem, ieskaitot bruņota spēka pielietošanu, lai saglabātu un atjaunotu Latvijas Republikas suverenitāti un teritoriālo nedalāmību (1949. gada 4. aprīļa Ziemeļatlantijas līguma 5. panta ietvaros). Attiecīgo Valsts prezidenta rīkojumu līdzparaksta Ministru prezidents;
- 8) pieņem lēmumu par Latvijas Republikas nostāju, ja cita Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts pieprasa izskatīt jautājumu par Ziemeļatlantijas līguma organizācijas kolektīvās aizsardzības atbalstu (1949. gada 4. aprīļa Ziemeļatlantijas līguma 5. panta ietvaros) un ja Ministru kabinets ir aizkavēts pieņemt šādu lēmumu. Attiecīgo Valsts prezidenta rīkojumu līdzparaksta Ministru prezidents.”

2. Papildināt 9. pantu ar 6. un 7. punktu šādā redakcijā:

- “6) lemj par Ziemeļatlantijas līguma organizācijas konsultāciju pieprasīšanu (1949. gada 4. aprīļa Ziemeļatlantijas līguma 4. panta ietvaros), ja tiek apdraudēta valsts teritoriālā integritāte, politiskā neatkarība vai drošība;
- 7) konsultējoties ar ārlietu ministru un aizsardzības ministru, lemj par Latvijas Republikas nostāju Ziemeļatlantijas līguma organizācijā, ja tiek gatavota Ziemeļatlantijas līguma organizācijas starptautiska miera nodrošināšanas operācija.”

3. Papildināt 10. panta pirmo daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

- “8) pieņem lēmumu par Latvijas Republikas nostāju, ja cita Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalsts pieprasa izskatīt jautājumu par Ziemeļatlantijas līguma organizācijas kolektīvās aizsardzības atbalstu (1949. gada 4. aprīļa Ziemeļatlantijas līguma 5. panta ietvaros).”

4. Papildināt 25. panta 1. punktu pēc vārda “plānā” ar vārdiem “un Valsts aizsardzības plānā”.

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 5. jūnijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja **S. Āboltiņa**

Rīgā 2014. gada 12. jūnijā

229. 777L/11 Grozījumi Valsts informācijas sistēmu likumā

Izdarīt Valsts informācijas sistēmu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 12. nr.; 2005, 14. nr.; 2007, 14. nr.; 2009, 1., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 205. nr.; 2011, 99. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izteikt 8. punktu šādā redakcijā:

“8) **valsts informācijas sistēmu savietotājs** — centralizēts informācijas tehnoloģiju kopums, ar kura palīdzību var nodrošināt informācijas apriti integrētas valsts informācijas sistēmas ietvaros, kā arī starp valsts informācijas sistēmām un citām informācijas sistēmām, kuras veido un uztur valsts vai pašvaldību institūcijas vai privātpersonas;”

izslēgt 9. punktu;

papildināt pantu ar 11. punktu šādā redakcijā:

“11) **valsts informācijas sistēmu savietotāja pārzinis** — institūcija, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā organizē un vada valsts informācijas sistēmu savietotāja darbību.”

2. 2. panta otrajā daļā:

izslēgt 2. punktu;

papildināt daļu ar 6. punktu šādā redakcijā:

“6) regulēt kārtību, kādā ar valsts informācijas sistēmu savietotāja palīdzību tiek nodrošināta informācijas aprite.”

3. Izslēgt 4. panta piekto un sesto daļu.

4. 5. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Valsts informācijas sistēmu izveido, pamatojoties uz normatīvajiem aktiem, kuros norādīti vismaz:

- 1) valsts informācijas sistēmas pārzinis;
- 2) valsts informācijas sistēmā iekļaujamā informācija;
- 3) valsts informācijas sistēmas pārzinim noteiktās funkcijas, uzdevumi un mērķi, kuru izpildei nepieciešamās informācijas apriti nodrošina, izveidojot valsts informācijas sistēmu;
- 4) kārtība, kādā nodod informāciju iekļaušanai valsts informācijas sistēmā;
- 5) nosacījumi piekļuves nodrošināšanai valsts informācijas sistēmā iekļautajai informācijai.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “sistēmas reorganizācijas vai likvidācijas” ar vārdiem “sistēmas izveidošanas, reorganizēšanas vai likvidēšanas”.

5. 6. pantā:

izslēgt piekto, sesto, septīto, astoto un devīto daļu;

papildināt pantu ar desmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Valsts informācijas sistēmas pārzinis var nodrošināt informācijas apriti starp valsts informācijas sistēmu un privātpersonu pārziņā esošajām informācijas sistēmām, sadarbojoties ar privātpersonām normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.”

6. Izslēgt 8. panta 5. punktu.

7. Izslēgt 13. panta pirmās daļas 10. punktu.

8. Papildināt likumu ar 17. pantu šādā redakcijā:

“17. pants. Informācijas aprites nodrošināšana, izmantojot valsts informācijas sistēmu savietotāju

(1) Valsts informācijas sistēmu savietotāja darbība nodrošina informācijas apriti atbilstoši šādiem kritērijiem:

- 1) valsts informācijas sistēmu savietotāja darbība nedublē informācijas apriti, kuru var nodrošināt ar cita valsts informācijas sistēmu savietotāja palīdzību;
- 2) valsts informācijas sistēmu savietotāja darbība nodrošina pēc iespējas vienkāršu un vienveidīgu informācijas apriti;
- 3) valsts informācijas sistēmu savietotāja darbība nodrošina tādu informācijas aprites drošības līmeni, kas ir samērojams ar drošības līmeni, nodrošinot informācijas apriti bez valsts informācijas sistēmu savietotāja;
- 4) valsts informācijas sistēmu savietotāja darbība nepalielina informācijas aprites izmaksas salīdzinājumā ar izmaksām, nodrošinot informācijas apriti bez valsts informācijas sistēmu savietotāja.

(2) Valsts informācijas sistēmu savietotāja izveidošanas, attīstīšanas vai likvidēšanas lietderību izvērtē, ievērojot šā panta pirmajā daļā minētos kritērijus.

(3) Katra valsts informācijas sistēmu savietotāja izveidošanas, attīstīšanas vai likvidēšanas projektu izstrādā attiecīgā valsts informācijas sistēmu savietotāja pārzinis un saskaņo to ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju.

(4) Lēmumu par informācijas aprites nodrošināšanu, izmantojot valsts informācijas sistēmu savietotāju, pieņem valsts informācijas sistēmu pārziņi, ievērojot šā panta pirmajā daļā minētos kritērijus.

(5) Valsts informācijas sistēmu savietotāja pārzinis lemj par līguma slēgšanu ar valsts informācijas sistēmu pārziņiem, kā arī ar tām valsts vai pašvaldību institūcijām vai privātpersonām, kuru pārziņā esošās informācijas sistēmas ir iesaistītas informācijas aprites nodrošināšanā ar valsts informācijas sistēmām, un var atteikt līguma slēgšanu, ja normatīvajos aktos noteiktie informācijas aprites nosacījumi ir pietiekami informācijas aprites nodrošināšanai, izmantojot valsts informācijas sistēmu savietotāju.

(6) Kārtību, kādā nodrošina informācijas apriti, izmantojot valsts informācijas sistēmu savietotāju, kā arī izveido, attīsta un likvidē valsts informācijas sistēmu savietotāju, nosaka Ministru kabinets.”

9. Papildināt pārejas noteikumus ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8. Ministru kabinets līdz 2014. gada 1. oktobrim izdod šā likuma 17. panta sestajā daļā minētos noteikumus. Līdz attiecīgo Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2014. gada 1. oktobrim ir piemērojami Ministru kabineta 2009. gada 6. oktobra noteikumi Nr.1131 “Valsts informācijas sistēmu savietotāju izveidošanas, uzturēšanas un darbības kārtība un valsts informācijas sistēmas funkcionalitātes nodrošināšanas kārtība integrētas valsts informācijas sistēmas ietvaros”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 5. jūnijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 12. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.06.2014., Nr. 114.

230. 778L/11 Grozījumi Zvejniecības likumā

Izdarīt Zvejniecības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 11. nr.; 1997, 22. nr.; 1998, 23. nr.; 2000, 6. nr.; 2001, 23. nr.; 2003, 15., 23. nr.; 2004, 21. nr.; 2005, 13. nr.; 2008, 23. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 105., 205. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

izteikt 7. punktu šādā redakcijā:

“**7) makšķerēšana, vēžošana un zemūdens medības** — zvejas tiesību izmantošanu regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā fiziskajai personai paredzēto makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību tiesību izmantošana atpūtas, sporta vai citā nolūkā zivju vai vēžu ieguvei savam patēriņam ar attiecīgajos normatīvajos aktos noteiktajiem rīkiem bez tiesībām iegūtās zivis vai vēžus piedāvāt tirgū, pārdot vai nodot citām personām labuma gūšanai;”;

izteikt 9. un 10. punktu šādā redakcijā:

“**9) komerciālā zveja** — zvejas tiesību izmantošanu regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā komersantam noteikto zvejas tiesību izmantošana nolūkā iegūt, piedāvāt tirgū vai pārdot zivis, lai gūtu peļņu, izmantojot zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteikto zvejas limitu (rūpnieciskās zvejas rīku skaitu, veidu, nozvejas apjomu);

10) pašpatēriņa zveja — zvejas tiesību izmantošanu regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā fiziskajai personai noteikto zvejas tiesību izmantošana nolūkā iegūt zivis savam patēriņam bez tiesībām tās piedāvāt tirgū, pārdot vai nodot citām personām labuma gūšanai, izmantojot zvejniecību regulējošos normatīvajos aktos noteikto ierobežota apjoma zvejas limitu (rūpnieciskās zvejas rīku skaitu, veidu, nozvejas apjomu);”.

2. 2. pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“**2. pants. Likuma mērķis un darbības joma**”;

papildināt pantu ar jaunu pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Šā likuma mērķis ir tāda Latvijas Republikas iekšējo ūdeņu, teritoriālo jūras ūdeņu (turpmāk — teritoriālie ūdeņi) un ekonomiskās zonas ūdeņu apsaimniekošana, kas, ievērojot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas nepieciešamību, nodrošina zivju resursu ilgtspējīgu izmantošanu, aizsardzību, pavairošanu un pētīšanu valsts zivsaimniecības nozares ilgtermiņa attīstībai.”;

uzskatīt līdzšinējo pirmo un otro daļu attiecīgi par otro un trešo daļu;

aizstāt otrajā daļā vārdus “teritoriālo jūras ūdeņu (turpmāk — teritoriālie ūdeņi)” ar vārdiem “teritoriālo ūdeņu”.

3. Izteikt 3. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Zivju resursus pārvalda, pamatojoties uz to pētniecību, ekspertu novērtējumu un zinātniski pamatotām rekomendācijām.”

4. Izteikt 4. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja zivis izaudzētas un iegūtas specializētās zivkopības un mākslīgās pavairošanas rezultātā, tai skaitā mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotos privātajos ezeros, kuros zvejas tiesības nepieder

valstij, tad šis zivis pieder attiecīgajām juridiskajām vai fiziskajām personām.”

5. 5. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Zivju resursu uzskaiti, novērtēšanu, zinātniski pamatotu rekomendāciju izstrādi un zivsaimniecisko ekspertīzi pēc valsts, pašvaldības vai juridisko un fizisko personu pasūtījuma veic valsts zinātniskais institūts “Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskais institūts “BIOR”” (turpmāk — institūts) vai citas juridiskās personas, kuru statūtos ir paredzēts šāds darbības virziens un kuru pētījumu rezultātus un atzinumus izvērtē institūts. Prasības zinātniski pamatotu rekomendāciju saturam nosakāmas attiecīgos zvejas tiesību izmantošanu un zivju resursu pārvaldību regulējošos normatīvajos aktos.”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Lai attīstītu zivju resursu pārvaldīšanā iesaistīto valsts institūciju, pašvaldību un ieinteresēto nevalstisko organizāciju sadarbību, nodrošinātu konsultēšanās iespējas un tādējādi dotu ieguldījumu un uzlabotu Latvijas Republikas iekšējo un jūras piekrastes ūdeņu resursu ilgtspējīgu izmantošanu, tiek izveidota Latvijas iekšējo un jūras piekrastes ūdeņu resursu ilgtspējīgas izmantošanas un pārvaldības konsultatīvā padome. Šīs padomes nolikumu apstiprina Ministru kabinets.”

6. Izteikt 6. panta septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Maksšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību tiesības izmantojamas saskaņā ar šā likuma 10. pantu.”

7. 7. pantā:

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Pašvaldība, kuras administratīvajā teritorijā atrodas attiecīgā ūdenstilpe, izdod saistošos noteikumus, kuros paredz ūdenstilpes ekspluatācijas noteikumus, kas ir ūdenstilpes nomas līguma neatņemama sastāvdaļa, atspoguļo visus ar zveju, maksšķerēšanu, vēžošanu, zemūdēns medībām un citu saimniecisko darbību, kā arī ar vides un zivju resursu aizsardzību un atjaunošanu saistītos jautājumus. Zvejas tiesības komerczvejai un pašpatēriņa zvejai ūdenstilpēs var iznomāt atsevišķi vai ietvert ūdenstilpes nomas līgumā, ja ūdenstilpes noma paredz attiecīgā veida zveju. Iznomājot publiskās upes (upju posmus) un publiskos ezerus, paredz maksšķerēšanas iespēju nodrošināšanu.”;

izteikt sestās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Attiecīgā pašvaldība ir tiesīga daļu no zvejas tiesībām iznomāt pašpatēriņa zvejai fiziskajām personām, kuru deklarētā dzīvesvieta vai kurām piederošais nekustamais īpašums atrodas šīs pašvaldības administratīvajā teritorijā, ievērojot nosacījumu, ka publiskajos ūdeņos, kas norādīti Civillikuma 1.pielikumā, šai zvejai var iedalīt tikai zivju murdu limitu.”

8. 9. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “zveju” ar vārdiem “zvejas tiesību izmantošanu”;

papildināt astoto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes tauvas joslā laivu un kuģu pārziemošana, būve un remonts, kā arī zvejnieku un ūdenstūristu apmetņu ierīkošana atļauta, ja tas nav pretrunā ar vietējās pašvaldības teritorijas plānojumu.”;

aizstāt trīspadsmitajā daļā vārdu “zvejošanai” ar vārdiem “zvejas tiesību izmantošanai”;

aizstāt četrpadsmitajā daļā vārdu “zvejas” ar vārdiem “zvejas tiesību izmantošanas”.

9. Izteikt 10. pantu šādā redakcijā:

“10. pants. Makšķerēšana, vēžošana un zemūdens medības

(1) Fiziskā persona, ievērojot makšķerēšanu un vēžošanu regulējošos noteikumus, ir tiesīga tai noteiktās makšķerēšanas vai vēžošanas tiesības izmantot visos Latvijas Republikas ūdeņos, ja tajos kāds no minētajiem zivju vai vēžu ieguves veidiem nav aizliegts, izņemot ezerus, kuri ir privātā īpašumā un kuros zvejas tiesības nepieder valstij.

(2) Fiziskā persona, ievērojot zemūdens medības regulējošos noteikumus, ir tiesīga tai noteiktās zemūdens medību tiesības izmantot Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos, privātajos ezeros, kur tas tiek atļauts atbilstoši šā panta trešās daļas nosacījumiem, kā arī tādos ūdeņos, kuros saskaņā ar šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteikto ir ieviestas licencētās zemūdens medības. Ministru kabinets, izdodot šā likuma 13. panta pirmās daļas 3. punktā minētos noteikumus, ir tiesīgs noteikt arī citus, šajā panta daļā neminētus ūdeņus, kuros ir atļautas zemūdens medības.

(3) Īpašnieks, kam pieder privāts ezers, kurā zvejas tiesības nepieder valstij, izvieto pie ezera attiecīgu privātīpašuma norādi, un makšķerēšana, vēžošana un zemūdens medības tajā atbilstoši makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumiem vai šā panta ceturtajā daļā minētajā gadījumā atbilstoši licencētās makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumiem var notikt tikai ar īpašnieka atļauju.

(4) Ja makšķerēšanai, vēžošanai vai zemūdens medībām konkrētos ūdeņos vai to daļā attiecībā uz vērtīgu zivju un vēžu sugām pastāvīgi vai uz laiku tiek noteikts ieguves apjoma vai ieguves rīku limits vai zivju un vēžu ieguves kārtība, kas atšķiras no makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumos paredzētās kārtības, makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību tiesības tajos var izmantot tikai ar īpašām atļaujām (licencēm), ievērojot konkrētajai ūdenstilpei saskaņā ar normatīvajiem aktiem par licencēto makšķerēšanu, licencēto vēžošanu un licencētajām zemūdens medībām izstrādāto licencētās makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību nolikuma noteikumus.

(5) Pašvaldība izdod saistošos noteikumus par licencēto makšķerēšanu, licencēto vēžošanu vai licencētajām zemūdens medībām tās administratīvajā teritorijā esošajos ūdeņos, ja saskaņā ar normatīvajiem aktiem par licencēto makšķerēšanu, licencēto vēžošanu un licencētajām zemūdens medībām šajos ūdeņos paredzēta makšķerēšanas, vēžošanas vai zemūdens medību tiesību izmantošana ar īpašām atļaujām (licencēm).

(6) Šā panta noteikumus nepiemēro zivju un vēžu ieguvei ūdeņos, kas tiek izmantoti tikai specializētai zivkopībai un mākslīgai zivju pavairošanai, tai skaitā mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotiem privātajiem ezeriem, kuros zvejas tiesības nepieder valstij.”

10. 11. pantā:

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Latvijas Republikai iedalītais kopējais pieļaujama nozvejas apjoms teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos, kā arī citu Eiropas Savienības dalībvalstu ūdeņos un starptautiskajos ūdeņos vai to trešo valstu ūdeņos, ar kurām Eiropas Savienībai ir noslēgti nolīgumi zivsaimniecības jomā, noteikts Eiropas Savienības tiesību aktos. Kopējo pieļaujamo nozvejas apjomu (nozvejas kvotu) Latvijas Republikas teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos sadala zvejai Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos un zvejai aiz piekrastes ūdeņiem. Ūdeņu dalījumu piekrastes ūdeņos un ūdeņos aiz piekrastes ūdeņiem nosaka atbilstoši normām, kas noteiktas Ministru kabineta noteikumos par rūpniecisko zveju teritoriālajos ūdeņos un ekonomiskās zonas ūdeņos. No Latvijas Republikai noteiktā kopējā pieļaujamā nozvejas apjoma zvejai piekrastē iedala šādu nozvejas apjomu:

- 1) brētliņu zvejai Baltijas jūrā — ne mazāk par 0,04 procentiem;
- 2) brētliņu zvejai Rīgas jūras līcī — ne mazāk par 0,6 procentiem;
- 3) lašu zvejai — ne mazāk par 6 procentiem;

- 4) mencu zvejai Baltijas jūras austrumu daļā — ne mazāk par 3 procentiem;
- 5) reņģu zvejai Baltijas jūrā — ne mazāk par 4 procentiem;
- 6) reņģu zvejai Rīgas jūras līcī — ne mazāk par 15 procentiem.”;

izteikt 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Kopējo nozvejas apjoma limitu, nozvejas apjoma limitu atsevišķām zivju sugām un zvejas rīku skaita limitu sadalījumā pa ūdenstilpēm Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos un to izmantošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.”;

izteikt 4.³ un 4.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(4³) Institūts nodrošina zinātniskā pamatojuma sniegšanu kopējā nozvejas apjoma limita, nozvejas apjoma limita atsevišķām zivju sugām un zvejas rīku limita noteikšanai šā panta 4.¹ daļā paredzēto normatīvo aktu projektu izstrādāšanā un zinātniskā pamatojuma sniegšanu kopējā nozvejas apjoma limita un zvejas rīku limita noteikšanai šā panta 4.² daļā paredzēto normatīvo aktu projektu izstrādāšanā.”;

papildināt pantu ar 4.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(4⁴) Institūts atbilstoši savai kompetencei ik gadu sagatavo un līdz 15. oktobrim iesniedz Zemkopības ministrijai novērtējuma ziņojumu par Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos noteiktā nozvejas apjoma izmantošanas iespējām. Ja ziņojumā norādīts, ka Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos noteiktais nozvejas apjoms līdz kārtējā gada beigām netiks pilnībā izmantots, Zemkopības ministrija attiecīgajā gadā neizmanto nozvejas apjomu iedala zvejai aiz piekrastes ūdeņiem.”;

izteikt 5.² daļu šādā redakcijā:

“(5²) Pašvaldība juridiskajām un fiziskajām personām iznomāto zvejas tiesību izmantošanai iedala zvejas rīku skaita limitu vai nozvejas apjoma limitu Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos un zvejas rīku skaita limitu, kā arī nozvejas apjoma limitu atsevišķām zivju sugām Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos.”;

izteikt devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Šā panta noteikumus nepiemēro zivju un vēžu ieguvei ūdeņos, kas tiek izmantoti tikai specializētai zivkopībai un mākslīgai zivju pavairošanai, tai skaitā mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotiem privātajiem ezeriem, kuros zvejas tiesības nepieder valstij.”

11. Izteikt 12. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Publiskajos ūdeņos un ūdeņos, kuros zvejas tiesības pieder valstij, zveja īpašos nolūkos un zinātniskās pētniecības nolūkos veicama pēc pieteikšanas Valsts vides dienestam un pamatojoties uz darbu grafiku, kas saskaņots ar pašvaldību, kuras administratīvajā teritorijā atrodas un kurai piekļaujas attiecīgie ūdeņi, bet privātajos ūdeņos, kuros zvejas tiesības nepieder valstij, — pamatojoties uz darbu grafiku, kas saskaņots ar ūdeņu īpašnieku.”

12. 13. pantā:

izteikt pirmās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

- “3) makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību noteikumus;”;

izteikt otrās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

- “4) noteikumus par licencētās makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdens medību kārtību.”

13. 14. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Juridiskajām un fiziskajām personām, kas nodarbojas ar rūpniecisko zveju, ir pienākums sniegt ziņas par nozveju tādā kārtībā un tādos termiņos, kādi noteikti zvejas tiesību nomas līgumā

un rūpnieciskās zvejas noteikumos. Ja juridiskās vai fiziskās personas īpašumā ir trešajā valstī reģistrēts kuģis un šī persona nodarbojas ar zveju vai tās īpašumā ir tādas komercsabiedrības daļas (akcijas), kurai pieder trešajā valstī reģistrēts kuģis, un šī komercsabiedrība nodarbojas ar zveju, minētā persona, kā arī nodarbinātais, kas ar zvejniecību saistītas darbības veic uz trešajā valstī reģistrēta kuģa, mēneša laikā pēc kuģa zvejas darbības vai darba attiecību uzsākšanas par to informē Valsts vides dienestu.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Zemkopības ministrija nodrošina, lai šā panta otrajā daļā noteiktā un informācijas sistēmā apkopotā informācija, kā arī Valsts vides dienesta, Lauku atbalsta dienesta, pašvaldību un institūta apkopotā informācija par zivju resursu izmantošanu, tai skaitā par makšķerēšanu, vēžošanu un zemūdēns medībām, iznomātajām un izmantotajām rūpnieciskās zvejas tiesībām un publisko ūdenstilpju nomu, atbilstoši normatīvajiem aktiem par informācijas atklātību ir publiski pieejama Zemkopības ministrijas un tās padotībā esošas iestādes tīmekļa vietnē.”

14. 15. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Šā likuma 13. panta pirmās daļas 3. punktā minētie noteikumi reglamentē kārtību, kādā fiziskā persona izmanto makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību tiesības, kā arī makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību rīkus, to lietošanas nosacījumus, vietu un laiku, kur un kad zivju un vēžu ieguve ir aizliegta, pieļaujamo loma lielumu, zivju un vēžu garumu, makšķernieka, vēzotāja un zemūdēns mednieka pienākumus un atbildību, kā arī nosaka, kādos gadījumos un kādās atšķirības robežās pašvaldība tās administratīvajā teritorijā esošajos ūdeņos var noteikt papildu nosacījumus zivju un vēžu ieguves kārtībai. Īpašās prasības vēžošanas un zemūdēns medību rīku lietošanai norāda atsevišķās minēto noteikumu nodaļās.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Šā likuma 13. panta otrās daļas 4. punktā minētie noteikumi reglamentē licencētās makšķerēšanas, licencētās vēžošanas un licencēto zemūdēns medību ieviešanu, to organizētāja pienākumus, kontroles prasības, kārtību, kādā nosakāma maksa par licencēm, un no licenču pārdošanas iegūto līdzekļu sadalījumu, kā arī prasības licencētās makšķerēšanas, licencētās vēžošanas vai licencēto zemūdēns medību nolikumu izstrādei un šo nolikumu saskaņošanas un apstiprināšanas kārtību.”

15. 16. pantā:

izteikt panta nosaukumu un pirmo daļu šādā redakcijā:

“16. pants. Zvejas tiesību izmantošanas ierobežojumi

(1) Lai nodrošinātu zivju resursu saglabāšanu un aizsardzību, Zemkopības ministrija, pamatojoties uz Eiropas Savienības tiesību aktu prasībām, kā arī zinātniskajām vai Dabas aizsardzības pārvaldes rekomendācijām, pēc saskaņošanas ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju var noteikt zvejas, makšķerēšanas, vēžošanas un zemūdēns medību tiesību izmantošanu regulējošus pasākumus uz konkrētu laiku, ierobežot vai pilnīgi apturēt šo tiesību izmantošanu atsevišķos ūdeņos vai to daļā un ierosināt, lai ūdeņos un tauvas joslā tiek pārtraukta tāda darbība, kas negatīvi ietekmē ūdeņu hidroloģisko režīmu, piesārņo ūdeņus vai tauvas joslu, maina ūdens līmeni ūdenstilpē vai rada citus zivju resursiem nelabvēlīgus apstākļus, kā arī noteikt zivju un vēžu ieguvi regulējošus un limitējošus pasākumus ūdeņos vai to daļā, kur tiek veikta zveja zivju atražošanas valsts iepirkuma vajadzībām.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Visās upēs un kanālos ir aizliegta rūpnieciskā zveja, izņemot zušu, nēģu un stagaru specializētu zveju, zveju īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos saskaņā ar šā likuma 12. pantu, kā arī zveju ar zivju mirdiem Daugavā (arī tās ūdenskrātuvēs) un Buļļupē, kur to var

veikt, ievērojot Ministru kabineta noteikumus par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos un Ministru kabineta noteikumus par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos.”

16. Izteikt 17. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Rūpnieciskajā zvejā īpaši aizsargājamās dabas teritorijās esošās ūdenstilpēs aizliegts izmantot zivju vadu, ja vien saskaņā ar šā likuma 12. pantu nav nepieciešama zveja īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos. Citās ūdenstilpēs zveja ar zivju vadu notiek pēc to pašvaldību ierosinājuma, kuru administratīvajā teritorijā atrodas ūdenstilpe, ievērojot normatīvos aktus par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos. Limits zvejai ar zivju vadu nosakāms kā proporcionāla daļa no kopējā ūdenstilpei paredzētā zvejas rīku limita.”

17. 19. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Valsts vides dienests ir tiesīgs savas kompetences ietvaros veikt šādas darbības:

- 1) izsniegt zvejas atļaujas (licences);
- 2) sastādīt administratīvos protokolus un uzlikt administratīvos sodus, tai skaitā apturēt zvejas atļaujas (licences) izmantošanu vai to anulēt;
- 3) izņemt un konfiscēt zivis, kas iegūtas, pārkāpjot to ieguves noteikumus;
- 4) pārkāpumu gadījumos piemērot Eiropas Savienības tiesību aktos par kopējo zivsaimniecības politiku noteikto soda punktu sistēmu;
- 5) pieprasīt, lai tiek atlīdzināti zivju resursiem nodarītie zaudējumi;
- 6) ar Zvejas pārraudzības centra starpniecību uzraudzīt Latvijas zvejas kuģu zvejas darbību;
- 7) veikt citas darbības saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību aktiem, maksšķerēšanas un rūpnieciskās zvejas noteikumiem.”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Valsts vides dienesta inspektori ir tiesīgi iznīcināt nelikumīgi izmantotos aizliegtos zvejas rīkus un līdzekļus un nelikumīgi izmantotos nemarkētos zvejas tīklus, bet pašvaldības pilnvarotas personas, ja tās nav sabiedriskie vides inspektori, ir tiesīgas to darīt attiecīgas pašvaldības administratīvajā teritorijā.”;

izslēgt septīto daļu;

papildināt pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā zvejas licences turētājiem un zvejas kuģu kapteiņiem tiek piemērota Eiropas Savienības tiesību aktos par kopējās zivsaimniecības politiku noteiktā soda punktu sistēma.”

18. 21. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “apstiprinātu zivju resursu atražošanas valsts programmu” ar vārdiem “apstiprinātām zivju resursu mākslīgas atražošanas pamatnostādņēm”;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Šā likuma 4. panta trešās daļas nosacījumi neattiecas uz gadījumiem, kad, īstenojot zivju resursu palielināšanas pasākumus, zivis ir ielaistas dabiskās ūdenstilpēs, izņemot mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotos privātos ezerus, kuros zvejas tiesības nepieder valstij un kuri tiek izmantoti atbilstoši normatīvajiem aktiem par kārtību, kādā uzskaitāmi un ielaižami dabiskajās ūdenstilpēs zivju resursu atražošanai un pavairošanai paredzētie zivju mazuļi, kā arī prasībām attiecībā uz mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotu privāto ezeru izmantošanu.”

19. Izteikt 22. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā uzskaitāmi un ielaižami dabiskajās ūdenstilpēs zivju resursu atražošanai un pavairošanai paredzētie zivju mazuļi, kā arī prasības attiecībā uz mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotu privāto ezeru izmantošanu.”

20. Izteikt 23. pantu šādā redakcijā:

“23. pants. Atļauja zivju audzēšanai un ūdensaugu kultivēšanai

Specializētai zivju audzēšanai un ūdensaugu kultivēšanai Latvijas Republikas ūdeņos (neatkarīgi no īpašuma veida) nepieciešama attiecīgās pašvaldības atļauja, kas saskaņota ar institūtu un Dabas aizsardzības pārvaldi, bet ūdeņos, kas iekļauti normatīvajā aktā par riska ūdensobjektiem, arī ar Valsts vides dienestu. Saskaņojums ar Dabas aizsardzības pārvaldi nav nepieciešams, ja zivju audzēšana un ūdensaugu kultivēšana paredzēta īpaši šim nolūkam izveidotās mākslīgās ūdenstilpēs.”

21. Izteikt 25. panta otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“(2) Šā likuma 13. panta otrās daļas noteikumi reglamentē maksu par zvejas tiesībām un tās atvieglojumus, zvejas tiesību nomas vai zvejas atļauju (licenču) izsoles kārtību, kā arī kārtību, kādā iznomātājs iemaksā valsts budžetā līdzekļus no kopējās summas, kas iekasēta par rūpnieciskās zvejas tiesību nomu vai izsoli vai rūpnieciskās zvejas tiesību un maksšķerēšanas tiesību izmantošanu, un kārtību, kādā pašvaldības sniedz pārskatu par veiktajiem naudas līdzekļu atskaitījumiem.

(3) Šā panta noteikumus nepiemēro, ja attiecīgie ūdeņi tiek izmantoti tikai specializētai zivkopībai un mākslīgai zivju pavairošanai, tai skaitā mākslīgai zivju pavairošanai pielāgotiem privātajiem ezeriem, kuros zvejas tiesības nepieder valstij.”

22. Izteikt 26. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Juridiskās un fiziskās personas, kas pieļāvušas šā likuma vai maksšķerēšanas, vēžošanas, zemūdēns medību vai rūpniecisko zveju regulējošo normatīvo aktu pārkāpumus, nodarījušas vai varējušas nodarīt zaudējumus zivju resursiem, ir atbildīgas saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.”

23. Papildināt pārejas noteikumus ar 22., 23., 24., 25. un 26. punktu šādā redakcijā:

“22. Ministru kabinets līdz 2015. gada 31. martam izdod:

- 1) šā likuma 5. panta piektajā daļā minētos noteikumus;
- 2) šā likuma 13. panta pirmās daļas 3. punktā un otrās daļas 4. punktā minētos noteikumus, lai nodrošinātu termina “amatierzveja” aizstāšanu ar terminu “maksšķerēšana, vēžošana un zemūdēns medības”;
- 3) šā likuma 19. panta astotajā daļā minētos noteikumus;
- 4) šā likuma 22. panta trešajā daļā minētos noteikumus. Līdz to spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2015. gada 31. martam ir spēkā Ministru kabineta 2004. gada 22. aprīļa noteikumi Nr.381 “Kārtība, kādā uzskaitāmi un ielaižami dabiskajās ūdenstilpēs zivju resursu atražošanai un pavairošanai paredzētie zivju mazuļi”.

23. Grozījums šā likuma 7. panta sestās daļas otrajā teikumā (ar kuru noteikts, ka zvejas tiesību iznomāšanai pašpatēriņa zvejai publiskajos ūdeņos, kas norādīti Civillikuma 1. pielikumā, attiecīgā pašvaldība ir tiesīga iedalīt tikai murdu limitu) piemērojams, sākot ar 2015. gada 1. janvāri.

24. Ievērojot ledus apstākļus ūdenstilpēs 2015. gadā, bet ne vēlāk kā līdz 2015. gada 15. aprīlim pašpatēriņa zvejai Civillikuma 1.pielikumā norādītajos publiskajos ūdeņos pašvaldības noteikto zivju murdu limitu 2015. gadam var aizstāt ar tiklu izmantošanas limitu Ministru kabineta 2009. gada 30. novembra noteikumos Nr. 1374 “Noteikumi par rūpnieciskās zvejas limitiem un to

izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos” norādītajā proporcijā. Šādā gadījumā rūpnieciskās zvejas tiesību nomas līguma protokolā 2015. gadam un izsniegtajā zvejas licencē veic ierakstu par atļauju aizstāt zvejas rīkus.

25. Šā likuma 11. panta 4.¹, 4.³ un 5.² daļas jaunā redakcija (par nozvejas apjoma limita noteikšanu atsevišķām zivju sugām iekšējos ūdeņos) stājas spēkā 2015. gada 1. janvārī.

26. Ministru kabinets noteikumos par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību iekšējos ūdeņos paredz, ka no 2015. gada 16. aprīļa Buļļupē zveja ar zivju mурdiem ir atļauta, izmantojot ne vairāk kā sešus mурdus, to skaitā četri mурdi ar sētas garumu līdz 30 metriem un divi mурdi ar sētas garumu virs 30 metriem.”

Likums Saeimā pieņemts 2014. gada 29. maijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja S. Āboltiņa

Rīgā 2014. gada 12. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 12.06.2014., Nr.114.